

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku B. D.

przy uczestnictwie C. D.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawczynie kwotę
4050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt) tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w W. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w O. z dnia 15 lipca 2016 r. dokonujące podziału majątku wspólnego uczestników w ten sposób, że wartość prawa najmu lokalu mieszkalnego uczestników ustalił na kwotę 208 059,84 zł, rozmiar środków zgromadzonych na lokatach w (...) Banku S.A. w W. określił na kwotę 131 754,24 zł, a łączną wartość składników majątku wspólnego na kwotę 1 228 971,24 zł, zaś wartość składników przyznanych uczestnikowi na kwotę 412 571,99 zł. Ponadto celem wyrównania udziałów zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 58 713,63 zł tytułem dopłaty, płatną w terminie trzech miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w przypadku

uchybień terminu płatności, a wartość nakładów wnioskodawczyni z majątku osobistego na majątek wspólny obejmowała kwotę 286 400 zł, jak też uchylił punkt VI tego postanowienia.

Uczestnik w skardze kasacyjnej powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., jak też powołał się na podane w ramach podstaw naruszenie wymienionych przepisów prawa. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z zastrzeżeniami dotyczącymi określenia wartości prawa najmu lokalu mieszkalnego, ponieważ w jego ocenie jest ona zawyżona, a określone w orzecznictwie Sądu Najwyższego zasady należałoby poddać weryfikacji, z uwagi na upływ znacznego okresu czasu i zmiany stosunków społecznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga przedstawienia konkretnego problemu i wskazania przepisu, na tle którego się on pojawił oraz przedstawienia argumentacji, odrębnej od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a przemawiającej za tym, iż rozstrzygnięcie go stwarza rzeczywiste i poważne trudności. Ponadto wiąże się z obowiązkiem wykazania, że problem jest istotny i poważny, w rozumieniu powołanego przepisu, nierozwiązany w dotychczasowym orzecznictwie sądowym, ma uniwersalny charakter i jego wyjaśnienie służyć będzie rozpoznaniu innych podobnych spraw

oraz rozstrzygnięciu sprawy skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz.11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Przedstawione przez skarżącą zagadnienie pozbawione jest cech istotności i nowości. Nie zostały podane argumenty przemawiające za potrzebą zmiany utrwalonego poglądu dotyczącego ustalania wartości prawa najmu lokalu mieszkalnego (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2002 r., III CZP 28/02, OSNC 2002 nr 12, poz. 150; z dnia 9 maja 2008 r., III CZP 33/08, OSNC 2009, nr 6, poz. 86). Nie stanowi argumentu subiektywna ocena skarżącego dotycząca zawyżenia tej wartości. Nie zostały podane rzeczywiste przyczyny dążenia do ustalenia innej metody, jak też potrzeby zmiany utrwalonego zapatrywania.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłanki przyjęcia jej do rozpoznania wymaga wskazania na kwalifikowaną postać naruszenia zaskarżonym orzeczeniem przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wyводу zmierzającego do jego wykazania. Oczywistość naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne *prima facie*, bez potrzeby wchodzenia w szczegóły czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK

285/07, niepubl.; z dnia 23 listopada 2010 r., III UK 10/11, niepubl.) z dnia 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.). Nie spełnia wymagań przewidzianych dla wykazania zaistnienia tej przyczyny odwołanie się do przedstawionego w ramach podstaw skargi naruszenia przepisów prawa materialnego i postępowania. Pretensja skarżącego nie stanowi o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Nie doszło do nieważności postępowania przed Sądem drugiej instancji, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 520 § 3 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw